

Zpravodaj Československého sdružení uživatelů TeXu

Victor Hugo; Bernard Beuzamy; Anna Fučíková; Arnold Santus
Oceano TeX

Zpravodaj Československého sdružení uživatelů TeXu, Vol. 2 (1992), No. 3, 150–152

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/149639>

Terms of use:

© Československé sdružení uživatelů TeXu, 1992

Institute of Mathematics of the Czech Academy of Sciences provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This document has been digitized, optimized for electronic delivery
and stamped with digital signature within the project *DML-CZ*:
The Czech Digital Mathematics Library <http://dml.cz>

I

Elle contemple l'écran, tout vert dans les ténèbres,
Où les chiffres s'affichant jettent des leurs d'algèbre.
Viendra-t-il, le chapitre inscrit dans les mémoires?
O touches, que vous savez de lugubres histoires!
Combien de mots, de lignes, se sont évanouis,
Dans l'aveugle machine à jamais engloutis!

II

Mais le menu s'affiche, rassurant, familier,
Tiens, dit-elle en souriant, le voici tout entier.

III

Sur la table, entassé, l'article et ses progrès,
Certain, démontré presque, et probable à peu près,
Attend, bloc annoté, qu'on veuille bien l'imprimer
Symbole après symbole, comme Sisyphe con rocher.
Ratures, sens perdu, doute, feuillet manquant,
Partout la question triple: –Comment? Où? Quand?

IV

Mais le mot, qu'on le sache, est un être vivant,
La main de l'auteur vibre et tremble en le frappant.
La pagination à l'infini s'échappe,
A chaque instant lacune, embûche, chausse-trappe.
Faut-il mettre un backslash ou bien une cédille,
Au bout du théorème et de ses codicilles?
Regardons le manuel. Ces choses-là sont rudes,
Il faut pour les comprendre avoir fait ses études!

V

La tâche se termine, le dernier mot s'inscrit.

Elle appelle T_EX. Il vient, suppute, renifle, écrit,
Réclame deux dollars avec une parenthèse,
Accentue, calcule en toute hypothèse
Le lieu mobile, obscur, capricieux, changeant.
Où se plaît la virgule aux negeoires d'argent.
Oh cliquetis des phrases, tohu-bohu, rumeur,
De l'univers des mots le terrible écumeur!

VI

T_EX termine son travail; après tant de souffrance,
Tant de labeur obtient enfin sa récompense.
L'imprimante achevant lentement ses devoirs
Eclaire tout à coup dans ses jambages noirs
Le théorème orné de tous ses corollaires,
Eblouissant Shakespeare et ravissant Euler!

Victor Hugo
p.c.c. *Bernard Beauzamy*

I

Ono to děvče luští displej, temnej a celej zelenej,
z něj srší drzé číslice šajn nepochopitelnej.
Zjev se mi, kódičku, zapsaný v paměti,
když moje klávesky nemohou věděti
nic o slovech, řádcích a chybové latině,
co navždy zmizely v tý hloupý mašině.

II

A vida, menu je tady, důvěrné a jasné,
konečně ozdobí úsměv líc dívky krásné.

III

Mrak předloh a šmíráků na stole leží,
něco už načisto, na něčem nezáleží.
Těhotný poznámek blok na zázrak tisku čeká,

za znakem znak jak Sisufos pod tíhou touhy heká.
Jak trápí ji ty škrtance, změněný smysl, vytržený list.
A stále ptá se jen: Jak a kdy a kde já odpověď mám číst?

IV

Člověče, věz, že slovo živá bytost je,
i ruka autora se nad tím zachvěje.
Než v nekonečnu se ztratí stránek řada,
na každém kroku léčka, temno, zrada!
Co dělat, když větu ukončiti chceš,
prásknout tam zavináč, anebo radši backslash?
Snad manuál ti poví, jak tyhle trable zdolat,
než získáš rutinu, musíš jej prostudovat.

V

Když končí práci, poslední slovo píše,
zaklíná dívka $\text{\TeX}$, volá jej, sotva dýše.
On zjeví se, šrotí a kalkuluje,
ještě dvě závorky a dolar vyžaduje.
Všechno se mění — obskurní, vrtkává hra,
rej čar a křivek s ploutvemi ze stříbra.
Ohňostroj frází, miš-maš vět nesmírný,
všude se valí slova jako prach vesmírný.

VI

Čaroděj $\text{\TeX}$ už dokouzlil a ustal
a v ruce dívky zářivý dýmant zůstal.
Pokorná tiskárna jí zvolna poklad vysází,
jak slunce jasné když černý tisk vychází.
Toť čistá pravda, co nás teď oslňuje:
Shakespeare snad dojímá, Euler však triumfuje!

Victor Hugo

p.c.c. Bernard Beauzamy

český překlad *Anna Fučíková a Arnold Santus*